

Discurs Josep Sanchez Llibre a l'Assemblea de Foment del Treball

Barcelona, 11 de gener de 2021

Bona tarda a tothom i moltes gràcies per la vostra assistència, via telemàtica, a l'Assemblea de la nostra organització.

Voldria començar la meva intervenció amb un record molt emotiu a totes les víctimes que ens han deixat per culpa d'aquest maleït virus COVID-19 i que també ha transformat absolutament les nostres vides familiars i les nostres activitats empresarials.

Malgrat que estem en una situació d'excepcionalitat i gravíssima conjuntura econòmica, mai viscuda en temps de pau, veig un panorama positiu a mitjà termini, gràcies a les vacunes que s'administraran al conjunt de la població al llarg de l'any 2021, lo que canviarà radicalment l'horitzó d'incertesa sanitària i econòmica dels propers anys. L'esperança d'una recuperació econòmica serà més ràpida del que es preveia fa justament 2 mesos.

Estic convençut que l'esperit i la força empresarial que hem demostrat al llarg de l'any 2020 obrint els nostres negocis cada dia, -els que hem pogut, els que ens han deixat obrir-, contribuïrem ara també a fer realitat la recuperació que abans feia esment, encara que com diré més endavant això no serà realitat sense la contribució de les AAPP, com ha passat a la resta dels països de la UE.

Com sabem, les previsions de la Comissió Europea indiquen que la recuperació de l'economia espanyola serà més lenta que la d'altres països de la UE (Itàlia, França, Alemanya) i que aquesta es produirà a principis de l'any 2023. I és en aquest apartat on l'Estat Espanyol, en coordinació amb les diferents AAPP, sindicats i empresaris, tindrà l'obligació d'accelerar aquesta recuperació i posar-la en marxa en el mínim de temps possible, elaborant un bon diagnòstic de la situació actual, i concertant les polítiques que evitin més destrucció d'ocupació i tancament d'empreses i autònoms.

Al mateix temps, òbviament, cal gestionar la pandèmia amb consens i col·laboració entre totes les AA.PP.

ocasions que la fiscalitat no es pot reduir a ser només un instrument per quadrar els comptes públics.

Sense oblidar que també cal tornar a fer valdre la lleialtat institucional, que és imprescindible perquè les institucions compleixin eficientment amb les seves responsabilitats.

Abans de plantejar que s'hauria de fer, m'agradaria fer un breu resum dels fets més rellevants des de la darrera Assemblea General del 6 de juliol de 2020:

- a) Lliurament Premis Carles Ferrer Salat (21 desembre)
- b) Foment Week : Sessió Cloenda (18 setembre)
- c) Signatura Acord Nacional de Bases per a la Reactivació Econòmica amb Protecció Social (20 juliol), negociat amb CCOO, UGT i PIMEC i el Govern de la Generalitat de Catalunya.
- d) Comunicats conjunts agents econòmics i socials més representatius de Catalunya:
 - 1 agost: Comunicat demanant que no es tramiti el Projecte de Decret de Llei de Cambres.
 - 6 novembre: Els agents socials demanen als Grups Parlamentaris la no tramitació per lectura única de la proposició de Llei de representació en l'àmbit institucional i del finançament de les Cambres .
 - 29 novembre: Carta adreçada al Vicepresident de la Generalitat demanant una proposta urgent per compensar els sectors afectats per la desescalada
- e) Infraestructures: Acte 8 d'octubre a Foment, amb representants de Foment, Pimec, CCOO, UGT, Cambra de Comerç de Barcelona i Cercle d'Economia amb la participació del Ministre de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, del Conseller de Territori i Sostenibilitat i del Primer Tinent de l'Alcaldia de Barcelona, en el que es van exposar les prioritats per avançar en les infraestructures pendents i resoldre el dèficit acumulat en inversió pública que llastra l'economia catalana des de fa més de 10 anys i accelerar la recuperació econòmica i l'ocupació.
- f) Actuacions contra el Pla de Mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona, destacant:
 - 8 de juliol: Acte a la seu de Foment amb més de 40 organitzacions per demanar a l'alcalde Colau que dialogui i pacti la mobilitat de Barcelona.
 - 12 novembre: posicionament de Foment sobre la transformació de l'Eixample demanant diàleg amb els sectors econòmics afectats i una rigorosa anàlisi d'impacte econòmic abans de prendre les decisions.
 - Mesa de l'Automoció i Mobilitat de Foment

- Projectes Europeus Next Generation: creació en el sí del Departament Internacional d'una Oficina Tècnica de Suport de Projectes Europeus i constitució d'un Grup de Treball Jurídic amb la participació de Cuatrecasas, Garrigues, PWC, EY, Baker & Mackenzie, Uría Menéndez i Roca Junyent, coordinat per Miquel Roca amb l'objectiu de plantejar aportacions que garanteixin amb eficiència que els fons europeus i de l'Estat arribin a les empreses.
- i) Refundació de la Societat d'Estudis Econòmics en la Societat Barcelonessa d'Estudis Econòmics i Socials, que centrarà els seus treballs en Barcelona i la seva regió metropolitana.
- j) Campanya de test massius de COVID-19 a Mercabarna amb la col·laboració de l'Associació de Concessionaris de Mercabarna (ASSOCOME) (novembre), que s'insereix en les activitats desenvolupades per Foment amb empreses i entitats en relació al COVID-19.
- k) 14 desembre: presentació de l'Informe de l'Institut d'Estudis Estratègics: "Una Estratègia per avaluar les polítiques públiques", en el que es considera indispensable i urgent la reforma de la funció pública.

Durant tots aquest mesos hem reiterat peticions essencials per a les empreses, els sectors econòmics i l'activitat econòmica en general.

- Pla de Xoc de Foment
- Actuacions en relació als ERTO
- Actuacions en relació als crèdits ICO
- Petició a la Unió Europea d'emissió de deute pública –eurobonos- per pagar una part de la despesa originada per la Covid. La petició s'han transformat, finalment, en els Fons de Recuperació.

Tenim l'obligació d'estar al costat, òbviament, dels milers de petits empresaris, i d'autònoms de sectors molt castigats per la crisi (comerç, hosteleria, restauració, agències de viatges, transports, cultura, esports, etc.) que estan vivint en uns moments de desesperació terrible perquè els seus negocis es veuen abocats:

- A la fallida econòmica
- A la seva ruïna familiar i empresarial
- A la pèrdua dels seus estalvis
- A baixar la persiana.

Això s'ha degut bàsicament a la pandèmia, però també a que no s'ha sabut buscar l'equilibri entre l'economia i la sanitat, a l'hora de prendre les decisions polítiques al llarg d'aquests últims mesos: tancant i obrint la nostra economia cada 2 per 3; prenent decisions -al nostre entendre injustificades, discriminatòries, i absurdes- que només faran incrementar la mortalitat de moltes empreses i malauradament l'atur.

Malauradament, i ho dic amb el màxim respecte i humilitat, els empresaris necessitem que les eleccions al Parlament de Catalunya es celebrin el 14 de febrer i no s'ajornin. Cal posar, doncs tots els mitjans sanitaris perquè es puguin celebrar. No fer-ho seria donar per perdut el 2021.

Que el Govern elegit, sigui de la ideologia que sigui, lideri Catalunya amb la màxima autoritat política i econòmica, al servei del benestar de tots els ciutadans i pugui elaborar uns pressupostos per la reconstrucció de la nostra economia.

Nosaltres des de Foment ja ens posem incondicionalment, i també amb humilitat, al seu costat, com ho fem fins ara amb l'actual Govern, per cooperar, ajudar, ser útils, per fer-ho possible.

Hem de passar pagina a l'actual etapa de desgovern, baralles i divisions internes entre els dos partit que integren l'actual Govern.

No vull deixar de manifestar, en aquesta Assemblea, perquè es el meu deure, la manca de diàleg, de complicitat i d'entesa amb l'Alcaldessa Ada Colau amb tots aquests aspectes que fan referència a la mobilitat(PMV, urbanisme, superilles, etc..)

- Que quedi clar que ho hem intentat per part nostre. Ho hem intentat amb trobades amb persones del seu equip al llarg d'aquests últims 4 mesos, però el resultat ha estat molt negatiu. Cap possibilitat d'escoltar, rectificar o buscar consens amb tot el que tenen planificat o han fet.

- No per això deixarem de recordar-li públicament com ho fem ara:

1) La manca d'humilitat de l'Alcaldessa Colau i la seva prepotència ideològica amb tots els que no pensen com ella.

2) Que els empresaris també estimen Barcelona i treballem amb l'Agenda 2030 i els Objectius de Desenvolupament Sostenible

3) Que té el deure i la responsabilitat de mantenir la reputació internacional de Barcelona, que ha costat molt anys construir. prenent decisions unilaterals, està transformant Barcelona en una ciutat decadent.

4) Que no es faci il·lusions perquè malgrat la seva actitud sectària i poc dialogant, els empresaris continuarem sent molt proactius cercant consens i diàleg amb la resta de formacions polítiques per recuperar el prestigi i la reputació de Barcelona.

Quina haurà de ser l'estratègia econòmica de Foment per l'any 2021, que ara encetem i que intentaré explicar a continuació:

Ara cal ser conscients de quina és la prioritat. I la prioritat ara i avui és la recuperació econòmica al temps que es fa una eficient i rigorosa administració de les vacunes al conjunt de la població. Ara no és el moment de fer volar coloms. Ara és el moment del retrobament econòmic a Catalunya, un retrobament ferm i valent, un retrobament polític, sens dubte, però també i sobre tot un retrobament econòmic. L'economia és i ha de ser la prioritat. Deixeu-me que ho digui com ho diria Bill Clinton: és l'economia, estúpid.

Ho he dit sempre, Foment del Treball està disposada a col·laborar. El Govern d'Espanya ens té a la seva disposició, i el Govern de Catalunya també.

Per a que n'hi hagi recuperació cal empatia. Empatia amb el Govern de Madrid i empatia a casa nostra

I al nou govern de la Generalitat, el govern que surti de les properes eleccions, li demano que la seva primera mesura sigui cercar el més ampli consens parlamentari possible per orientar la sortida de la present situació i impulsar un pacte de país amb sindicats i empresaris per recuperar l'economia.

Avui mateix he enviat **una carta al President del Govern Espanyol, el Sr. Pedro Sánchez explicant quina es la visió que tenim des de la perspectiva econòmica de Foment del Treball i argumentant-li la necessitat imperiosa de injectar recursos econòmics directament a les empreses dels sectors més perjudicats (comerç, hosteleria, turisme, restauració, agències de viatges, transports, cultura i esports, etc), cosa que veníem dient des del passat mes de setembre**

És precís, per tant, **INJECTAR DINERS (QUE NO CRÈDITS)** als sectors productius més afectats per la COVID-19 (turisme, comerç, hostaleria, restauració, hoteleria, transports, cultura i esports...)

Des de Foment, considerem, si ho comparem amb els ajuts que han rebut altres països de la UE (Alemanya, Itàlia i França), que es necessitaran al voltant de 50 MM€ d'ajuts directes a aquests sectors. Això s'ha de focalitzar en empreses viables (abans de la COVID-19) i amb perspectives de continuar sent-ho.

De la mateixa manera, és necessària una nova pròrroga dels ERTO fins al 31 de maig, facilitant als empresaris el manteniment de l'ocupació de manera proporcional a les necessitats del mercat i la demanda.

D'ON HAN DE SORTIR AQUESTS DINERS?

- a) Que l'Estat prengui consciència que el 2020 és un any perdut a tots els efectes, en deute públic i dèficit públic, i el que interessa és salvar llocs de treball i empreses.
- b) Més endeutament de l'Estat Espanyol. Emetin més deute públic que avui es pot fer en condicions extraordinàriament molt bones .
- c) Aprofitar també una part dels 140 MM € que li corresponen a l'Estat espanyol, de Next Generation. La UE permet que una part es destini a reformes estructurals
- d) Ajornaments i condonacions d'impostos.
- e) Buscar equilibris entre els crèdits ICO i possibles condonacions.

MECANISMES PER PORTAR-HO A TERME

- a) Un dels mecanismes viables, solvents i ràpids podria ser el de canalitzar una part important de les noves ajudes directes a través de les empreses prestatàries dels crèdits bancaris que han rebut l'aval de l'Estat a través de l' ICO, buscar una fórmula que determini quin ha de ser el grau de condonació dels crèdits que es pot produir per propiciar la viabilitat de l'empresa.
- b) S'hauran de buscar mecanismes alternatius per a totes aquelles pimes i autònoms que no han demanat un ICO.

DEBAT FISCAL

Aquests darrers dies està agafant molt protagonisme el debat equivocadament conegut com dumping fiscal. He de dir que aquest debat s'ha plantejat a destemps i no d'una manera adequada.

En moments de precampanya electoral, o ja ben bé de campanya, aquests debats plantejats com a greuge comparatiu fàcilment deriven en enfrontaments emocionals, el pitjor escenari per abordar ordenadament un debat d'aquest tipus.

I, d'altre banda, cal un debat en profunditat de tot el sistema fiscal, que, insisteixo, ha de tenir com a objectiu incentivar l'economia productiva, i cal també abordar -previ estudis seriosos i objectius- el finançament autonòmic. Sense oblidar que una estratègia orientada a la lluita contra l'economia submergida pot proporcionar a l'Estat uns recursos al voltant de 25 MM€ anuals en ingressos.

El posicionament de Foment és molt clar:

- ✓ **Volem una fiscalitat competitiva** per a les empreses i per les famílies a Catalunya. Avui això no és possible per una pressió fiscal excessiva per part del Govern de la Generalitat, tal com ho vàrem manifestar quan es van aprovar els Pressupostos de la Generalitat per al 2020. Els impostos han de ser proporcionals a la capacitat econòmica real d'empreses i persones.
- ✓ **També hi ha una responsabilitat conjunta per part del Govern de l'Estat espanyol quan planteja en aquests PGE de 2021 un increment d'impostos i, també un augment del patrimoni que li dona caràcter d'indefinit, quan fins ara era temporal.**
- ✓ D'aquests pressupostos, **la primera de les injustícies és precisament el manteniment, ara ja amb caràcter indefinit, d'un impost que no existeix a la resta de països de la Unió Europea** i que, per això mateix, fa anys que hauria d'haver estat suprimit: l'Impost sobre el Patrimoni. Amb ell es grava, ni més ni menys, que l'estalvi procedent de rendes que ja han estat objecte de tributació.

Però és que, a més, grava aquest patrimoni amb tipus impositius absolutament confiscatoris, infringint el que es disposa en l'article 31.1 de la Constitució:

"Tots contribuiran al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica mitjançant un sistema tributari just inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat que, en cap cas, tindrà abast confiscatori"

L'impost és confiscatori perquè grava un patrimoni que no genera les rendes suficients per a pagar l'impost.

Qui és capaç d'obtenir del seu patrimoni, en aquests moments, rendiments de l'1, el 2 o el 3,5% com per pagar l'impost que el grava?

Quins són, per exemple, els rendiments actuals del deute públic: lletres, bons i obligacions del Tresor?

Segons el Banc d'Espanya, han tingut rendiments negatius tals com:

- Rendibilitat lletres al 12 mesos = -0'58
- Rendibilitat bons a 3 anys = -0'53
- Rendibilitat bons a 5 anys = -0'40

Per aquest motiu, Foment del Treball sol·licitarà al Defensor del Poble la interposició de recurs d'inconstitucionalitat contra l'art. 66 i la Disposició derogatòria primera de la LPGE, perquè declari inconstitucional l'Impost del Patrimoni.

Cal tenir en compte que el Defensor del Poble té per funció, d'acord amb l'article 1 de la seva llei orgànica, la defensa dels drets compresos en el Títol I de la Constitució. Títol en el qual es troba l'article 31, que proclama el principi que els tributs no poden ser confiscatoris.

Aquest principi de no confiscatorietat impositiva ja va merèixer l'interès del Defensor del Poble en relació a la Llei 24/1983, de 21 de desembre, de mesures urgents de sanejament i regulació de les Hisendes Locals, tal com es reflecteixen en el seu Informe les Corts Generals de 1984. Potser és un bon moment per reivindicar els drets dels ciutadans enfront de la potestat impositiva de l'Estat i de la resta de les administracions públiques.

L'objectiu de Foment serà aconseguir la inconstitucionalitat de l'impost del patrimoni i que desaparegui de la fiscalitat espanyola i així resoldre, també, l'equivocat debat sobre dumping fiscal.

Finalment passo a detallar, sense abans donar les gràcies a tot el personal de Foment, per la seva dedicació a l'organització en moments molt delicats i difícils, els 10 eixos per la recuperació econòmica de Catalunya.

DEU EIXOS PER A LA RECUPERACIÓ ECONÒMICA DE CATALUNYA

1.- L'ESTABILITAT POLÍTICA I LLEIALTAT INSTITUCIONAL.

L'estabilitat és condició necessària, no suficient, per a la recuperació del país que, precisament, pateix les conseqüències d'una gravíssima crisi institucional des de fa prop d'una dècada, a la qual s'hi ha afegit la pandèmia. En cas de no assolir aquestes dues premisses, Catalunya continuarà anant endarrere i perdent pes respecte a altres Comunitats Autònomes.

2.- REINDUSTRIALITZACIÓ DE CATALUNYA. INCREMENTAR EL PES DE LES INDÚSTRIES CATALANES EN EL PIB AL 23% EL 2030.

Impulsar la indústria de caràcter disruptiu, enfocat a la nova indústria 4.0. Accelerar el procés de la transformació a la digitalització industrial a través de la sostenibilitat i la digitalització (Fons Europeus).

Convertir Catalunya en un HUB mundial en innovació i recepció de capital per a les START-UPS. Cal ampliar l'abast de la indústria agroalimentària que ha demostrat la seva fortalesa durant la pandèmia, i per això convé impulsar el Canal d'Urgell per convertir Catalunya en una gran productora agrícola, que enfortiria una indústria capdavantera i arrelada al territori, evitant la Catalunya buida.

3.- LA REFORMULACIÓ O LA REINVENCIÓ DEL SECTOR TURÍSTIC.

El turisme tornarà, i seguirà essent fonamental per a la nostra economia. Atès que haurem de refer la nostra malmesa oferta turística, caldrà fer-ho orientant-nos cap a la reinvençió del sector.

4.- L'ECONOMIA DEL SOFT-POWER.

La pandèmia reforça, encara més, la tendència a orientar-nos cap a sectors que responen molt a les condicions naturals de Catalunya: transició verda i digitalització. Comptem amb els millors actius per ésser excel·lents en ambdós àmbits. I, amb la normalitat, les persones tornarem a circular i a assentar-nos en els territoris que ens ofereixin qualitat de vida i interrelació amable amb els altres. En això, Catalunya pot resultar paradigmàtica.

La innovació, les Start Ups, la Biotecnologia, la Medicina, la Cultura, les Universitats, mitjançant la col·laboració públicoprivada ens permetran que:

- BARCELONA sigui la capital mundial de la innovació amb l'aigua (Aigües de Barcelona).

- BARCELONA sigui capital internacional de la salut mitjançant la creació d'un HUB de gestió de salut amb empreses sanitàries, de serveis i tecnològiques.

5.- REFORÇAR EL NOSTRE TEIXIT DE PETITES I MITJANES EMPRESES.

Malgrat les greus crisis que venim acumulant (financera, procés i coronavirus) continuem gaudint d'un extens i competitiu teixit de pimes. Ara, més que mai i a conseqüència de la crisi sanitària, bona part d'elles han d'augmentar la seva dimensió i reforçar la seva solidesa financera. Els processos de fusions i adquisicions i d'incorporació de socis financers que aportin capital propi. Esdevenen indispensables.

6.-DESENVOLUPAMENT DE LES INFRAESTRUCTURES BÀSIQUES A CATALUNYA, IMPULSANT LA COL·LABORACIÓ PÚBLICO-PRIVADA.

Planificació, programació, realització del CAT-100. Referència a "Rodalies" amb traspàs d'infraestructures i gestió.

7.- RECUPERAR EL SECTORS DE LA CONSTRUCCIÓ, L'IMMOBILIARI I LA REHABILITACIÓ D'EDIFICIS.

8.- FÓRMULAR UN PACTE EDUCATIU (FP I UNIVERSITATS) QUE RESPONGUI A LES NECESSITATS DE LES EMPRESES.

9.- REFORMA DE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA. MAJOR EFICIÈNCIA AL SECTOR PÚBLIC.

10.- BARCELONA I LA SEVA METRÒPOLI.

El futur econòmic de Catalunya passa pel de la seva capital, entenent-la com a regió metropolitana. Tots hem de contribuir a una major integració dels municipis que conformen la regió i a trobar un nou discurs que reubiqui Barcelona al món.

Foment del Treball està i estarà sempre disposada a trobar punts de trobada, de retrobament i de diàleg. Però no volem ser espectadors, volem ser protagonistes. Volem ser part de la solució.

Demanem seny a l'actual govern, demanem un pacte de país al futur govern que surti del 14F, perquè l'economia ha de ser la prioritat, demanen unir esforços a casa nostre, demanen mesures contra la pandèmia que no destrossin sectors econòmics, i demanen diàleg entre Madrid i Catalunya, perquè també en aquest escenari, l'economia és la prioritat. No estem davant d'una crisi qualsevol, estem davant d'un escenari que posa en risc la nostra salut i la nostra economia i garantint la salut dels ciutadans.